

عنوان مقاله:

ماهیت حقوقی وقف به دانشگاه و وقف دانشگاه به عنوان یک شخصیت حقوقی

محل انتشار:

اولین همایش ملی کارکرد وقف در توسعه انسانی با تاکید بر وقف علمی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

احمد خسروی - استادیار گروه حقوق دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

وقف علمی به عنوان یکی از مهمترین راه کارهای مشارکت همگانی در امر آموزش محسوب می شود. در اینگونه از وقفها عمدتاً یکطرف آن دانشگاه ها هستند. دانشگاه ها در ایران در قالب دانشگاه دولتی، آزاد اسلامی، پیام نور، غیر انتفاعی و علمی کاربردی می باشند که همگی برابر اساسنامه شان دارای شخصیت حقوقی مستقل، چه شخص حقوقی عمومی و چه شخص حقوقی حقوق خصوصی هستند. آنچه در قانون مدنی در باب وقف ذکر شده مربوط به اشخاص خصوصی است و در اشخاص حقوقی حقوق عمومی، بدلیل شرایط خاص آن برخی شرایط مقرر در مبحث وقف از قانون مدنی را همانند اشخاص خصوصی ندارند. بهمین جهت این سوال مطرح می شود که آیا وقف به دانشگاه یا وقف دانشگاه از لحاظ حقوقی صحیح است در این خصوص نظریات مختلفی وجود دارد. برخی قائل به صحت اینگونه وقف هستند و برخی دیگر آن را صحیح نمی دانند. در این مقاله سعی شده تا ضمن تبیین ماهیت حقوقی وقف، وضعیت دانشگاه ها به عنوان یک شخصیت حقوقی مستقل بررسی شده و استدلال هر کدام از موافقین و مخالفین مورد بررسی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

وقف، دانشگاه، شخصیت حقوقی، اشخاص حقوقی حقوق خصوصی، اشخاص حقوقی حقوق عمومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/963414>

